

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

ביצה-אין צדין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ	רבי יהודה:										◆	■
אין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר.	חכמים:										◆	■
מאי כל עיקר?											^	◇
אפילו לשמרו מן העכברים.	רב יהודה אמר שמואל:										!	◇
והוא דתליא בתריטא.	רב אידי בר אבין:										■	◇
טבח אומן אסור לשקול בשר ביד.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
טבח אומן אסור לשקול בשר במים.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
אסור לעשות בית יד בבשר.	ואמר רב חייא בר אשי:										■	◇
ובידא שרי.	רבינא:										■	◇
מותר לעשות סימן בבשר.	רב הונא:										■	◇
כי הא דרבה בר רב הונא מחתך לה אתלת קרנתא.	[רבה בר רב הונא]										○	
שוקלין מנה כנגד מנה ביום טוב.	רבי חייא ורבי שמעון ברבי:										■	◇
כמאן? לא כרבי יהודה ולא כרבנן											‡	
אי כרבי יהודה											‡	
שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ	האמר: [רבי יהודה]										‡	◇
כנגד הכלי - אין, כנגד מידי אחרינא - לא.											■	‡
אי כרבנן											‡	
אין משגיחין בכף מאזנים כל עיקר	הא אמרי: [רבנן]										■	‡
אינהו דעבוד כרבי יהושע.											!	
שוקלין מנה כנגד מנה ביום טוב.	דתניא, רבי יהושע:										■	!
הלכה כרבי יהושע, הואיל ותנן בבכורות כותיה.	רב יוסף:										■	◇
פסולי המקדשין הנאתן להקדש, ושוקלין מנה כנגד מנה בבכור.	דתנן:										■	■
ודלמא לא היא, עד כאן לא קאמר רבי יהושע הכא - אלא דליכא ביוון קדשים, אבל התם דאיכא ביוון קדשים - לא. אי נמי, עד כאן לא קאמרי רבנן התם - אלא משום דלא מחזי כעובדין דחול, אבל הכא דמחזי כעובדין דחול - לא.	אמר ליה אביי:										‡	◇
למימרא דקפדי אהדיד? והא הנהו שב בניתא דאתו לבי רבי, ואשתכח חמש מנייהו בי רבי חייא, ולא קפיד רבי שמעון ברבי?											‡	◇
שדי גברא בינייהו, אי רבי חייא ורבי ישמעאל ברבי יוסי, אי רבי שמעון ברבי ובר קפרא.	רב פפא:										!	◇
אין משחזיין את הסכין ביום טוב, אבל משיאה על גבי חברתה.											■	‡
לא שנו אלא במשחות של אבן, אבל במשחות של עץ - מותר.	רב הונא:										■	◇
הא דאמרת של אבן אסור - לא אמרן אלא לחדדה, אבל להעביר שמנוניתה - מותר.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇
מכלל דבשל עץ - אפילו לחדדה נמי - מותר.											■	
בשל עץ מותר.	איכא דמתני לה אסיפא:										■	◇
הא דאמרת בשל עץ מותר - לא אמרן אלא להעביר שמנוניתה, אבל לחדדה - אסור.	רב יהודה אמר שמואל:										■	◇

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
ביצה-אין צדין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכלל דבשל אבן - אפילו להעביר שמנוניתה אסור.													כה.
איכא דמתני לה אמתניתין: אין משחזין את הסכין ביום טוב,													כה. <
לא שנו אלא לחדדה, אבל להעביר שמנוניתה - מותר.	רב יהודה אמר שמואל:												כה. ◊
מכלל דעל גבי חברתה - אפילו לחדדה נמי מותר.													כה.
אבל משיאה על גבי חברתה,	איכא דמתני לה אסיפא:												כה. <
לא שנו אלא להעביר שמנוניתה, אבל לחדדה - אסור.	רב יהודה אמר שמואל:												כה. ◊
מכלל דבמשחזת - אפילו להעביר שמנוניתה אסור. מאן תנא דבמשחזת אסור?													כה.
דלא כרבי יהודה	רב חסדא:												כה. ◊
אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד	דתניא: [ת"ק]												כה. ◊
מתיר אף מכשירי אוכל נפש.	רבי יהודה:												כה. ◊
דרשינן משמך הלכה כרבי יהודה.	רבא לרב חסדא:												כה. ^
יהא רעוא דכל כי הני מילי מעלייתא תדרשון משמאי.	אמר ליה: [רב חסדא]												כה. !
הוה קא מימנא קמיה דרבא, והוה קא מעבר לסכינא אפומא דדקולא	רב נחמיה בריה דרב יוסף:												כה. ◊
לחדדה קא עביד מר, או להעביר שמנוניתה?	ואמרי ליה: [רב נחמיה בריה דרב יוסף]												כה. ^
להעביר שמנוניתה.	ואמר לי: [רבא]												כה. !
וחזיתי לדעתיה דלחדדה קא עביד.													כה. ◊
הלכה ואין מורין כן.	וקסבר: [רבא]												כה. ◊
הוה קא מימנא קמיה דמר, והוה קא מעבר סכינא אשפתא דרחיא	ואמר אביי:												כה. ◊
לחדדה קא בעי מר או להעביר שמנוניתה?	ואמרי ליה: [אביי]												כה. ^
להעביר שמנוניתה.	ואמר לי: [רבה] רב יוסף-גרסת הרשב"א												כה. !
וחזיתי לדעתיה דלחדדה קא עביד													כה. ◊
הלכה ואין מורין כן.	וקסבר: [רבה] רב יוסף-גרסת הרשב"א												כה. ◊
מהו להראות סכין לחכם ביום טוב?	איבעיא להו:												כה. ^
שרי	רב מרי בריה דרב ביזנא:												כה. ◊ !
אסרי	רבנן:												כה. ◊ !
תלמיד חכם רואה לעצמו, ומשאלה לאחרים.	רב יוסף:												כה. ◊ !
סכין שעמדה - מותר לחדדה ביום טוב. והני מילי - הוא דפסקא אגב דוחקא.	ואמר רב יוסף:												כה. ◊
אחד סכין שנפגמה, ואחד שפוד שנרצם, ואחד גריפת תנור וכירים ביום טוב - באנו למחלוקת רבי יהודה ורבנן.	דרש רב חסדא ואיתימא רב יוסף:												כה. ◊
אין בין יום טוב לשבת אלא אוכל נפש בלבד	דתניא: [ת"ק]												כה. ◊
מתיר אף מכשירי אוכל נפש.	רבי יהודה:												כה. ◊
מאי טעמא דתנא קמא?													כה. ^

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

ביצה-אין צדין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אמר קרא (שמות יב) הוא לבדו יעשה לכם, הוא - ולא מכשיריו.	[תנא קמא]										!	◇	כה:	
ורבי יהודה:											‡		כה:	
אמר קרא לכם - לכם - לכל צרכיכם.	[רבי יהודה]										!	◇	כה:	
ותנא קמא, הא כתיב לכם											‡		כה:	
ההוא לכם - ולא לנכרים.	אמר לך: [ת"ק]										!	◇	כה:	
ואידך נמי, הא כתיב הוא											‡		כה:	
כתיב הוא, וכתיב לכם. ולא קשיא: כאן - במכשירין שאפשר לעשותן מערב יום טוב. כאן - במכשירין שאי אפשר לעשותן מערב יום טוב.	אמר לך: [רבי יהודה]										!	◇	כה:	
שפוד שנרצף - אסור לתקנו ביום טוב.	שמואל:											■	◇	כה:
פשיטא												‡		כה:
לא צריכא, דאף על גב דמפשיט בדיה.											!	◇	כה:	
שפוד שצלו בו בשר - אסור לטלטלו ביום טוב.	רב יהודה אמר שמואל:											■	◇	כה:
שומטו ומניחו בקרן זוית.	רב אדא בר אהבה אמר רב מלכיו:											■	◇	כה:
והוא שיש עליו כזית בשר.	רב חייה בר אשי אמר רב הונא:										◆	■	◇	כה:
אף על פי שאין עליו בשר מותר לטלטלו, מידי דהוה אקוץ ברשות הרבים.	רבינא:										◆	■	◇	כה:
שפוד, שפחות, וגומות - רב מלכיו, בלורית, אפר מקלה, וגבינה - רב מלכיא.	רב חיננא בריה דרב איקא:											■	◇	כה:
מתניתין ומתניתא - רב מלכיא, שמעתתא - רב מלכיו. וסימניך: מתניתין מלכתא.	רב פפא:											■	◇	כה:
מאי בנייהו?												‡		כה:
איכא בנייהו שפחות.											!	◇	כה:	
לא יאמר אדם לטבח שקול לי בדינר בשר, אבל שוחט ומחלק ביניהם.												■	‡	כה:
היכי עביד?												‡	‡	כה:
כי הא דבסורא אמרי: תרטא ופלגו תרטא, בנרש אמרי: חלקא ופלגו חלקא, בפומבדיתא אמרי: אחיזא ופלגו אוזיא, בנהר פקוד ובמתא מחסיא אמרי: רבעא ופלגו רבעא.												!	■	כה: